

וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עַלְהָ אֶל יְיָ. מֵאַי טָעַמָּא. אֲמִרָה לֵיה שְׁבִינְתָּא, אָסְתָּלִיק לְעִילָּא, דָהָא אֲנָא וַיַּשְׂרֵאל, נְשַׁתְּתָף בְּחִדָּא בְּשִׁלְימֹתָא עַל יְדָה, מַה דָּלָא הָוָה עַד הָכָא. מַה בְּתִיב נִקְחָה מֹשֶׁה חָצֵי הַדָּם וְגַוּ, פְּלָג לֵיה לְתִרְיֵן. חָצֵי הַדָּם זָרַק עַל הַעַם, וְחָצֵי הַדָּם זָרַק (דף ג' כ"ו ע"א) עַל הַמִּזְבֵּחַ, כַּמָּה דָאָקִים נָא. וּבְתִיב, הָגָה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר בְּרַת יְיָ עַמּוּכָם. וַיִּשְׂמַח בְּאָגְנָת, בְּאָגְנָת בְּתִיב, חָסֵר וְא"ו. כַּמָּה דָבְתִּיב, (שיר השירים ז) שְׁרִיד אָנו הַפְּהָר אֶל יְחִסְרָה הַמְּזֹוג.

וְנִגְשֵׁשׁ מֹשֶׁה לְבָדוֹ אֶל יְיָ, (שמות כד) זְבָאָה חֻוְלָקִיה דְמֹשֶׁה, דָהָא בְּלַחְזֹדְיוֹ, זָכָה לִמְהָ דָלָא זָכָה בָּר נָשׁ אַחֲרָא. יִשְׂרָאֵל זָכוֹ הַשְׁתָּא, מַה דָּלָא זָכוֹ עד הָהִיא שְׁעַתָּא. וְהָהִיא שְׁעַתָּא, אַתְקִיםָו, בְּקִיזְמָא עַלְאָה קְדִישָׁא. וּבְהָהִיא שְׁעַתָּא אַתְבָשָׁרוֹ לְמַהְיוֹן

לשון הקידוש

עַמּוּכָם. וַיִּשְׂמַח בְּאָגְנָת, בְּתִיב בְּאָגְנָת, חָסֵר וְא"ו, בָמו שְׁבָתוֹב (שיר השירים ז) שְׁרִיד אָנו הַפְּהָר אֶל יְחִסְרָה הַמְּזֹוג. וְנִגְשֵׁשׁ מֹשֶׁה לְבָדוֹ אֶל הָ. אֲשֶׁר חִלּוּקָו שֶׁל מֹשֶׁה שְׁהָוָא לְבָדוֹ זָכָה לִמְהָ שְׁלָא זָכָה אָדָם אחר. יִשְׂרָאֵל זָכוֹ עַבְשׂוֹ מַה שְׁלָא זָכוֹ עַד לְאָוֶתֶה שָׁעָה, וְאָוֶתֶה שָׁעָה הַתְקִיםָו בְּקִים עַלְיוֹן קְדוּשָׁ, וּבְאָוֶתֶה שָׁעָה הַתְבָשָׁרוֹ לְהִיוֹת הַמְקֻדָּשׁ בִּגְיָהָם, וּבְתוֹב, וְהָגָה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר בְּרַת הָ

הקדוש ברוך הוא.

וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עַלְהָ אֶל הָ. מַה הַטּוּם? אֲמִרָה לו שְׁבִינָה, עַלְהָ לְמַעַלָּה, שְׁבָרִי אֲנִי וַיַּשְׂרֵאל נְשַׁתְּתָף בְּאֶחָד בְּשִׁלְמוֹת עַל יְדָה, מַה שְׁלָא הָיָה עַד בָּאָן. מַה בְּתוֹב? נִקְחָה מֹשֶׁה חָצֵי הַדָּם וְגַוּ. חִלּוּקָו לְשָׁנִים, חָצֵי הַדָּם זָרַק עַל הַעַם, וְחָצֵי הַדָּם זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ, בָמו שְׁבָאָגָנוּ.

בִּינֵיכֶם מִקְדָּשָׁא, בַּמָּה דָּאַת אָמֵר, (שמות כה) **וַעֲשׂוּ לִי
מִקְדָּשׁ וְשִׁבְגַּתִּי בְּתוֹכָם.**

**וַיַּרְאָו אֶת אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רְגָלָיו בְּמַעֲשָׂה
לְבִנְתַּה הַסְּפִיר וְגוֹ.** (שמות כד) **רַبִּי יְהוֹדָה פָּתָח,**
(שיר השירים ז) **זֹאת קֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתָמָר וְגוֹ,** בְּפִמְתָּחָה
חַבִּיבָה בְּגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל קָמֵי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא
מִתְפִּרְשָׁא מִגִּיה, בְּהָאֵי תָמָר, דְּלֹא פְּרִישׁ דָבָר מִן
נוּקְבָּא לְעַלְמִין, וְלֹא סְלִיק, דָא בְּלֹא דָא. בְּהָגַסְתִּים
יִשְׂרָאֵל, לֹא מִתְפִּרְשָׁא מִקְזָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

**תָּא חִזֵּי, בְּשֻׁעַתָּא דְּנִדְבָּ וְאַבְיהָוָא וְשִׁבְעֵין סְבִין
חִמּוֹ. מָה כְּתִיב בָּהוֹ. וַיַּרְאָו אֶת אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל. דְּאַתְגָּלֵי עַלְיִהוּ שְׁכִינַתָּא. רַבִּי יְהוֹדָה וְרַבִּי
יּוֹסֵי אָמֵרִי, אֶת דִּיקָא. וְדָא אֶת, הוּא מַרְחוֹק. אֶת
לְאַכְלָלָא מָה דִי בְּגִינִיה.**

לשון הקודש

כְּמוֹ שָׁגָגָמֶר (שמות כה) **וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ** כְּדַי **בְּגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל לֹא נִפְרְדוּ מִמִּקְדָּשׁ
וְשִׁבְגַּתִּי בְּתוֹכָם.**

**וַיַּרְאָו אֶת אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רְגָלָיו
בְּמַעֲשָׂה לְבִנְתַּה הַסְּפִיר וְגוֹ.** (רבי יְהוֹדָה
פָּתָח, Shir Hashirim ז) **זֹאת קֹמַתְךָ דְּמַתָּה
לְתָמָר וְגוֹ.** בְּפִתְחָה חַבִּיבָה בְּגַסְתִּים יִשְׂרָאֵל
לְפָנֵי קָדְשׁוֹ בָּרוּךְ הוּא, שְׁלֹא נִפְרְדוּ
מִמְּנוּ בְּתָמָר הַזֶּה שְׁלֹא נִפְרְדָּה הַזֶּבֶר
מִהְנַקְבָּה לְעוֹלָמִים, וְלֹא עֹלֶה זֶה בְּלִי זֶה.

רבי יצחק אמר, זה א כתיב (יחזקאל י) היה התחיה
אשר ראייתי תחת אלקי ישראל בנהר חבר,
מן היה דא. אמר רבי יוסף אמר רבי חייא, היה
ווטרתי. וכי אית היה ווטרתי, אין. היה ווטרתי,
וותרי. היה עלאה. היה ווטרא זוטרתי.

ויראו את אלקי ישראל, דייקא, במא דאמינא.
וتحת רגלו ימעשה לבנת הספר, בהז
אבן טבא, דזמין קדשא בריך הוא למכני מקדשא,
דכתיב, (ישעה נ) ויסדרתיך בספרים.

ואל אצילי בני ישראל, (שמות כד) דא נדב ואביהו.
לא שלח ידו, דסליק לון לבתר זמנא, ולא
אתענשו הכא. אמר רבי יוסף אמר, מלאה דא, לשבח
דלhone, דכתיב ויאכלו וישתו דונן עיניהם, מגהירו
דא. **רבי יהודה אמר,** אכילה ודתית אכלו, זוננו

לשון הקודש

רבי יצחק אמר, והרי כתוב (יחזקאל ט) היה
התחיה אשר ראייתי תחת אלקי ישראל בנהר הספר,
שבתווב (ישעה נ) ויסדרתיך בספרים.
ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו – זה נדב
ואביהו. לא שלח ידו – שעה אלה אתם
קטנה? בן. היה קטנה, היה עליונה,
וותה קטנה שבקטנות.
ויראו את אלקי ישראל, דייקא, במו
שאמרנו. וتحת רגלו ימעשה לבנת

**גַּרְמִידָהוּ, וְהַכָּא אֲתָקֵשֶׁרוּ לְעַילָּא, אֵי לֹא דְסַטוּ
אוֹרְתִּיהוּ לְבַתֵּר, בִּמְהַ דְּאוֹקִיםְנָא.**

**אָמַר רַבִּי אַלְעָזֶר, וְאַפִּילּוּ יִשְׂרָאֵל, בְּהַהִיא שְׁעַתָּא
אֲתָפֵשֶׁרוּ, וְאֲתָקֵשֶׁרְתּוּ בְּהַזָּוּ שְׁבִינְתָּא. וְדָא
קִיְמָא, וְאָוּרִיתָא כֹּלָא, בְּחַד זְמָנָא הָזָה. וְיִשְׂרָאֵל
בְּהַהִיא שְׁעַתָּא לֹא חָמֵז לְעַלְמָיו. וְלֹזְמָנָא דָאַתִּי,
זְמַין קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְאַתְּגָלָאָה עַל בְּנָיו, וְלֹמְצָמָי
כֹּלָא יִקְרָא דִילִיה עִנָּא בְּעִינָא, דְבָתִיב (ישעה נב) בְּיִ
עִין בְּעִין יִרְאָו בְּשִׁוב יִי צִיּוֹן. וּבְתִיב, (ישעה מ) וְנִגְלָה
כְבָוד יִי' וְרָאוּ כָל בְּשָׂר יְחִידָו וְנוּוֹ.**

לשון הקודש

יהודה אמר, אכילה וקדאית אכלו וננו ראו לעולמים. ולעתיד לבא עתיד עצם, ובאן נקשרו למעלה אם לא הקדוש ברוך הוא להגלוות על בניו שפטו דרכיהם אחר כן, כמו שבארנו, אמר רבוי אלעזר, ואפלו ישראל באotta שעיה הבשרו ונקשירה בהם שכינה, והברית הוז וכל התורה בומן אחר זה היה, וישראל באotta שעיה לא

פרק תרומה

וַיֹּאמֶר יְהִי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. (שמות כה) **דָבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּקְהֵל לֵי תְרוּמָה מֵאֶת כָּל אִיש**
אֲשֶׁר יַדְבְּנוּ לְבָוֹזָגָן. רבי חייא פתח, (תהלים קלה) כי יעקב בחר לו יה ישראלי לסגולתו, בפה חביבין
יִשְׂרָאֵל קָמֵי קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, דָאַתְרָעֵי בָּהּוּ, וַיְבַעַא
לְאַתְדְּבָקָא בָּהּוּ, וַיַּאֲתַקְשְׁרָא עַמְּהֹזָן. ועבד להזון
עַמָּא יְחִידָא בָּעַלְמָא, דְּבָתִיב, (שמואל ב ז) ומי בעמד
כִּיְשָׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ, וְאַינְנוּ אַתְרָעֵוּ בְּיִהְ
וַיַּאֲתַקְשְׁרָן בְּיִהְ. הדא הוא דבתיב, כי יעקב בחר
לו יה. וְבָתִיב (דף גכ"ז ע"ב) (דברים לב) כי חלק יה עמו.
וַיַּהַב לְשָׁאָר עַמִּין שׂוֹלְטָגָנוּ רְבִרְבָּנו מִמְּנוּ עַלְיָהּוּ,
וְהֹא נְטִיל לְחוֹלְקִיהְיָה יִשְׂרָאֵל.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח, (שיר השירים ז) מי זאת הצעקה במו
שַׁחַר יִפְהָה בְּלִבְנָה בְּרָה כְּחִמָּה אַיִזְמָה

לשון הקודש

אותם עם יחידי בעולם, שבתוב (שמואל ב ז) ומי בעמד כי ישראלי גוי אחד בארץ, והם התרצו בו וחתקשו בו. וזה שבותוב כי יעקב בחר לו יה, וכותוב דברים לט כי חלק ה עמו. ובנתן לשאר העמים שליטים גודולים ממניהם עליהם, והוא נפל את ישראל לחילוקו. **רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח,** (שיר השירים ז) מי זאת

פרק תרומה

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דָבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּקְהֵל לֵי תְרוּמָה מֵאֶת כָּל אִיש
אֲשֶׁר יַדְבְּנוּ לְבָוֹזָגָן. רבי חייא פתח, (תהלים קלה) כי יעקב בחר לו יה ישראלי לסגולתו, בפה חביבים ישראלי לפניו הקדוש ברוך הוא, שהתרצה בהם ורצה להדקק בהם ולהתקשר עמו, ועשה

בגָּדְגָּלוֹת. מי זוֹת, רֹא דַתְּרֵין עַלְמִין מִתְחִבָּרוֹ בְּחֶדָּא, וְדָא הוּא עַולְם וְעַולְם. מ"י: הָא אָזְקִימָנָא, דָרְגָא עַלְאָה לְעַילָא, שִׁירָוֹתָא דְקִימָא בְשִׁפְאַלְתָא, וְאֲקָרֵי מ"י, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (ישעה מ) שָׂאו מָרוֹם עִינִיכֶם וַיַּרְאוּ מֵי בָּרָא אֱלֹהָה. זֹא"ת: דָרְגָא תַתָּאָה לְתַתָּא, עַלְמָא תַתָּא. וְתַרְזּוֹיִיהוּ, תַרְין עַלְמִין בְּחֶבְורָא חֶדָא, בְּקִשּׁוֹרָא חֶדָא בְּחֶדָא.

הגשכה: בְּד מִתְחִבָּרוֹן תַרְזּוֹיְהוּ בְּחֶדָא. בְּמוֹ שְׁחָר: בְּד בְּעֵינָא שְׁחָרוֹתָא לְאַנְהָרָא וְלַבָּתָר אַתְנָהֵר בְּסִיחָרָא, בְּד (בְּנִישׁ) בְּטָשׁ בָּה נְהִירָוּ דְשִׁמְשָׁא. וְלַבָּתָר בְּשִׁמְשָׁא, בְּד קִימָא סִיחָרָא בְשֻׁלִימָיו. אַיִלָה: תַקִיפָא, לְאַגְנָא עַל פָלָא. דָהָא בְּדִין אִית לָה שְׁלִימָו וְתַקִיפָו, לְמַעַבְדָ חִילָא.

ונטָלָא חִילָא מַעַלְמָא עַלְאָה, עַל יְדָא דִיעָקֵב

לשון הקידוש

אחד, בקשר אחד באחד.
הגשכה - בשמחתחים שניהם באהר, במו שחר - באהר, ואחר במו שחר - בשרוצה השחר הוא עולם ועולם. מ"י - הרי בארכונה הרגה עליונה למעללה, ראשית שעומדת לשאהלה, ונקרעת מ"י, במו שנאמר (ישעה ט) שאו מרים עינייכם ויראו מי ברא אלה. ואית - הרגה תחתונה למטה, עולם תהתוון. ושניהם שני עולמות בחבור

הגשכה כמו שחר יפה בלבנה ברה בחופה איםמה בגדרגולות. מי זאת - סוד של שני עולמות מהברים באחד, וזה הרגה עליונה למעללה, ראשית שעומדת לשאהלה, ונקרעת מ"י, במו שנאמר (ישעה ט) שאו מרים עינייכם ויראו מי ברא אלה. ואית - הרגה תחתונה למטה, עולם תהתוון. ושניהם שני עולמות בחבור

שְׁלִימָא, דְּחַבֵּר לֹזֶן בְּחַדָּא. חַבֵּר לֹזֶן בְּחַדָּא לְעַילָּא. וְחַבֵּר לֹזֶן בְּחַדָּא לְתַתָּא. וּמַתְפִּין גְּפֻכוֹ, תְּרִיפָר שְׁבָטִין קְדִישָׁין, כְּגֻוֹנָא דְּלָעִילָּא. יַעֲקֹב דְּהַזָּה שְׁלִים, אֲעַילָּה רְחִימָו בְּתַרְיוֹן עַלְמִין, כְּמַה דְּאָוקִימָנָא. שְׁאָר בְּנֵי נְשָׂא דְּעַבְדִּין בְּדַיִן מְגַלְיִן עַרְיוֹן לְעַילָּא וְתַתָּא, גְּרִים דְּבָבוֹ בְּתַרְיוֹן עַלְמִין, וְגִרִּים פְּרוֹדָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (וַיִּקְרָא י"ח) וְאַשָּׁה אֶל אֲחַתָּה לֹא תַקְחֶה לְצַרְרָר, דְּאַתְּעַבִּידָו מְאַרְיָה דְּבָבוֹ דָא לְדָא.

וְאֵי תִּמְאָ (בראשית ל) וְתַקְנָא רְחֵל בְּאֲחוֹתָה. הַבִּי הוּא וְדָא הַהָא עַלְמָא תַּתָּא, בֶּל תְּיַאֲוֹבָתָה לֹאָוֶן, אִיהָן, אֶלָּא בְּגַיִן לְמִיחָווִי כְּגֻוֹנָא דְּעַלְמָא עַלְאָה, וְלִמְירָת דְּזִבְתָּהָא. בְּדוֹבְתָּא אַחֲרָא קְנָאת סּוּפְרִים אַסְגִּיאָת חַכְמָתָא, וְהַכָּא קְנָאת סּוּפְרִין, בְּגַיִן דְּאִית

לשון הקודש

יעקב הַשְׁלִם, שְׁחַבֵּר אֹותֶם בְּאֶחָד. חַבֵּר אֹותֶם בְּאֶחָד לְמַעַלָּה, וְחַבֵּר אֹותֶם בְּאֶחָד לְמַטָּה, וּמִשְׁמָן יֵצְאֵו שְׁנַיִם עַשֶּׂר שְׁבָטִים קְדוּשִׁים בְּמִזְבֵּחַ שְׁלָמָעַלָּה. יַעֲקֹב שְׁחִיה שְׁלִם הַכְּנִיס אֲהַבָּה בְּשִׁנֵּי עַולְמֹות, בְּמִזְבֵּחַ שְׁבָאָרְנוּ. שְׁאָר בְּנֵי אָדָם שְׁעוֹשִׁים, בְּךָ מְגַלְיִם עַרְיוֹת לְמַעַלָּה וְלִמְטָה, גּוֹרְמִים יְרִיבוֹת בְּשִׁנֵּי עַולְמֹות וְגּוֹרְמִים פְּרוֹד. זֶה שְׁבָתָהוּב (וַיִּקְרָא י"ח) וְאַשָּׁה

סָפֶר וּסְפֶר, אַסְגִּיאוֹ מַשִּׁיכּוֹ דְּחַכְמַתָּא (עַלְאָה) לְגַבֵּיהּוּ.
(נ"א וועל דא יעקב אשלים בו).

ועם כל דא, אפילו יעקב לא אשלים לגביהו בדקא חזי. שאר בני עלמא, גראמיין דרבנן, וגרמיין פרוידא, ומגליין עריזן דכלא, עריזן דעליא ותטא. וברוזא דא אית רוזא דעריזן, עריזן דאימא זברתא, וככלא ברוזא חדא. מי זהה אתקרין אחטן, בגין דאיינון באחותה זברחיםו, זבחבורא דרעותא. ואקרין אמא זברתא. מאן דגלי עריזתהון, לית ליה חולקא לעילמא דאתה, ולית ליה חולקא במשהימנותא.

חא חזי, כי יעקב בחר לו יה, רוזא עלאה לעילא. בגין דאשלים, ואקרי ישראאל, בדין לסגולתו, גטיל פלא בכל סטרין, זטיל לעילא זטיל לטא, זאשטלים בכלא.

לשון הקודש

ואותה ובחבור הרצון. ונקראות אם זעם כל זה, אפילו יעקב לא השלים אליהם בראווי. שאר בני העולם גורמים יריבות וגזרמים פרוד ומגלים עריות של הפל, עריות של מעלה ומטה. ובסוד זה יש את סוד הערים, ערים של אם ובתה, והפל בסוד אחד. מי זהה - נקרו אחים, משום שהן באחבה

(העלילות) אליהם. וועל זה יעקב אשלים בו.

אמֶר רבי שמעון, הִא תְגִינֵן, דָבֵד בַּרְאָ קְדֻשָּׁא
בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא, גְּלִיף בְּגַלְיפּוּ דָרְזִי
מַהֲימִנּוֹתָא, גּוֹ טְהִירָנוּ בְּרוֹזָן עַלְאַין, וְגְלִיף לְעַילָּא
וְגְלִיף לְתַתָּא, וְכֹלָא בְּרוֹזָא חֲדָא, בְּרוֹזָא דְגַלְוּפּוּ
דְשֻׁמָּא קְדִישָׁא יְהוָה, דְשַׁלִיט בְּאַתּוֹוי עַילָּא
וְתַתָּא. וּבְרוֹזָא דָא אַשְׁתְּבָלְלוּ עַלְמָין, עַלְמָא עַלְאָה
וְעַלְמָא תַתָּא.

עַלְמָא עַלְאָה אַשְׁתְּבָלְל בְּרוֹזָא דָאָת יִי, נְקוּדָה
עַלְאָה קְדָמָאָה, דְגַפְקָא מְגֹוּ דְסִתִּים וְגַגְיוּ
דָלָא יְדִיעָה, וְלֹא קִימָא לְמַנְדָע, וְלֹא אַתִּידָע בְּלָל,
סְלִיקָה דָרְזָא דָאַין סָוֶת, וְמְגֹוּ סִתִּים דָא, נְהִיר
נְהִירָוּ חָדְקִיק וְסִתִּים, בְּלִיל בְּגֻנִיה בְּלָלָא דְבָל
נְהִירָוּ. וּבְהָזָא נְהִירָוּ סִתִּים, בְּטַש בֵּיה מְאַן דָלָא
בְּטַש. נְהִיר בֵּיה מְאַן דָלָא נְהִיר. וּבְדִין, אַפְּיִיק חָדְקִיק
נְהִירָוּ, דָאַיְהוּ עַדְגָּא לְעַדְגָּא, לְאַשְׁתְּבָלְלָא,

לשון הקידוש

הַעוֹלָם הַעַלְיוֹן נְתַקֵּן בְּסָוד שֶׁל אָוֹת יִי,
גְּנַקְדָה עַלְיוֹנָה רַאשׁוֹנָה שִׁיצָאָה מִתּוֹךְ
הַנְּסָתָר וְהַגְּנוּנוּ שְׁלָא יְדוּעָ, וְלֹא עוֹמֵד
לְהַזְׁדָע וְלֹא נְזָדָע בְּלָל, עַלְיהָ שֶׁל סָוד
הָאַין סָוֶת, וּמִתּוֹךְ סִתְרָה זוּ מְאֵיר אוֹר
אַחֲרֵד דְקִיק וְנְסָתָר, כּוֹלֵל בְּתוּכוּ בְּלָל בְּלָל
הָאוֹרוֹת. וּבְאַוּתוֹ אָוֹר נְסָתָר הַבָּה בּוּ מֵי
שְׁלָא הַבָּה, הָאֵיר בּוּ מֵי שְׁלָא הָאֵיר, וְאַזְאָ
יְצָא אוֹר אַחֲרֵ שָׁהָוָא עַדְן לְעַדְן.

אמֶר רבי שמעון, הָרֵי שְׁנִינוּ, בְּשַׁבְּרָא
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא אֶת הַעוֹלָם, חֲקָק
בְּחַקְיוֹתָיו שֶׁל סְדוֹdot הָאֱמוֹנָה תָוֵז
קְלִפּוֹת בְּסְדוֹdot עַלְיוֹנִים, וְחֲקָק לְמַעַלָה
וְחֲקָק לְמַטָּה, וְהַבְּלָל בְּסָוד אַחֲרֵ, בְּסָוד
גְּלוֹפִי הַשֵּׁם הַקָּדוֹש יְהוָה, שְׁשַׁולְט
בְּאֹתוֹתָיו מַעַלָה וּמַטָּה, וּבְסָוד זֶה
נְתַקֵּנוּ הַעוֹלָמוֹת - הַעוֹלָם הַעַלְיוֹן
וְהַעוֹלָם הַתְּתַתָּן.

לֹא תִגְנֹז נֶהֱרַיו דָקִיק, וּסְתִים בָגָן הַהֲוָא נֶהֱרַיו.
 וְהַהֲוָא נֶהֱרַיו דָאֵיהו עַדְוָגָא לְעַדְוָגָא, סְתִים,
 אַתְקִימָו (נ"א אַתְרִיקָמו) וְאַשְׁתַבְלָלו בֵיה שִית רְשִׁימָין,
 דָלָא יַדְיָעָן, בָר לְהַהֲוָא נֶהֱרַא דָקִיק פָד עַאל
 לְאַתְגְּנוֹא, עַדְוָגָא בְעַדְוָגָא נֶהֱרַב בְּנֶהֱרַיו.
 וְהָאֵי נֶהֱרַיו דְגַפְקָמָגָן נֶהֱרַיו דָקִיק אֵיהו דְחִילָא
 וְאַמְתָּבָנִי וְתַקְיָפָא יִתְיָרָא, וְאַתְפְּשָׁט הָאֵי
 וְאַתְעַבֵּיד עַלְמָא חָדָא, דְנֶהֱרַר לְכָל עַלְמָיִן. עַלְמָא
 סְתִיםָא דָלָא יַדְיעַכְלָל, וּבְנִיה דִיְרִין שִית רְבוֹא
 אַלְפָה, דָאַינְיָן דִיְרִין וְחִילָן וּמְשִׁירִין עַלְאַיִן.
 וּבְיַיַּן דָאַפְיק לְזָן וְאַשְׁתַבְלָלו בְחָדָא בְדִין (דף קכ"ז ע"א)
 אֵיהו חַבּוֹרָא חָדָא. וְאַיַּן רְזָא דָאת יוֹזָן,
 דְאַתְחָבָר בְהַהֲוָא עַלְמָא סְתִיםָא, (בָאָן חָפָר) וּבְדִין
 בְתִיב, (תְּהִלִּים קָלָה) בֵי יַעֲקֹב בְחָר לֹזָה. פָד גַּפְיק יוֹזָן,
 וְאַשְׁתַבְלָל מְגָן יְהָה, בְדִין יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ.

לשון הקורש

להשׁתְּעִישׁ, לנְגָן אוֹר דָקִיק וּנְסָתָר
 וּבְתוּכוּ דָרִים שְׁשָׁרְבָוָא אַלְפָה שְׁלָל אַוְתָם
 דָיִירִים וְחִילָות וּמְחַנּוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת.
 וּבְיַיַּן שְׁחוֹצִיא אַוְתָם וּנְתַקְנוּ בָאָחָד, אָנוֹ
 הָוָא חַבּוֹר אָחָד, וְהָם סּוֹד שְׁלָל אַוְתָם
 שְׁחַתְחַבְּרָה בָאָתוֹ� עַולְםָ נְסָתָר, וְאָנוֹ
 בְתֻובָה בֵי יַעֲקֹב בְחָר לֹזָה. בְשִׁוְיזָא יוֹזָן
 וּנְתַקְנוּ מְתֹזה יְהָה, אָנוֹ יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ.

להשׁתְּעִישׁ, לנְגָן אוֹר דָקִיק וּנְסָתָר
 בְתֻועֵךְ אַוְתָו הָאוֹר.
 וְאַוְתָו אוֹר שְׁחוֹא עַדְוָן לְעַדְוָן, נְסָתָר,
 התַקִימָו (נְרִקְמָו) וּנְתַקְנוּ בּו שְׁשָׁה רְשּׁוּמִים
 שְׁלָא יַדְעַים, פְרַט לְאַוְתָו אוֹר דָקִיק
 כְשַׁנְגָּבָם לְהַגְּנוּ עַדְוָן בְעַדְוָן, אוֹר בְאֹור.
 וְהָאוֹר הָוָה שְׁיוֹצָא מְתוּךְ הָאוֹר הַדָּקִיק,
 הוּא מְפַחֵד וְאַמְתָּבָנִי וְתַקְיָפָה יוֹתָה, וְהָ
 הַתְפִשְׁט וּנְעַשָּׂה עַולְםָ אַחֲד שְׁמָאֵר לְכָל

שָׁאַר בְּנֵי עַלְמָא, לֹא אֲתִיהִיב לוֹן רְשֵׁוֹ לְסַלְקָא
הַכִּי, אֶלָּא לְסַגְלָתוֹ, אַתָּר דְגַטִּיל וּבְנִישָׁ
כֶּלֶא. וְדָא אֵיתָהוּ דְרָגָא לְתַתָּא, וּמְגַוְּ דָא, גַּטְלִין
לְעִילָּא, בְּסַתִּימָו דְרָעוֹ, אֲבָל לֹא בְּאֲתַגְלִיא, כִּמָּה
דְגַטִּיל יַעֲקָב, הַדָּא הַיָּא דְבָתִיב וַיַּקְהֵו לֵי תְרוֹמָה.
וַיַּקְהֵו לֵי תְרוֹמָה. (שמות כה) רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח, (תהלים
לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צְפַנְתָּ לִירָאֵיךְ
פְּעֻלָּת לְחוֹסִים בְּךָ נָגֵד בְּנֵי אָדָם. הָאֵי קָרָא הָא
אוֹקְמוֹה וְאֲתָמָר. אֲבָל רָזָא דָא, הָא אוֹקְמוֹה
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, גַּו רְזִין עַלְאיָין.

דְרָגָא עַלְאָה, הָאֵיתָהוּ רָזָא דְעַלְמָא עַלְאָה,
אַקְרֵי מ"י. **דְרָגָא תַתָּאָה,** הָאֵיתָהוּ רָזָא
דְעַלְמָא תַתָּאָה, אַקְרֵי מ"ה. וְתַגִּינָן, אֶל תְּקֵרֵי
מ"ה אֶלָּא מֵאָה, בְּגִינָן דָבֵל דְרָגִין עַלְאיָין
בְּאַשְׁלָמָוֹתָהּ זֶה הַכָּא אִינּוֹן.

לְשׁוֹן הַקוֹדֵש

לְשָׁאַר בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא גַתְנָה רְשׁוֹת
לְעַלוּת בָּה, אֶלָּא רַק לְסַגְלָתוֹ, מָקוֹם
שְׁנוּטָל וּבָנוּגָם הַבָּל, וּוֹהִי דְרָגָה לְמַטָּה,
וּמַתָּוֹךְ זֶה נוֹטָלִים לְמַעַלָּה בְּסַתְרֵה הַרְצָוֹן,
אֲבָל לֹא בְגָלוּי בָמָו שְׁנוּטָל יַעֲקָב. וְהוּ
שְׁבָתוֹב וַיַּקְהֵו לֵי תְרוֹמָה.
וַיַּקְהֵו לֵי תְרוֹמָה. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח,
(תהלים לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צְפַנְתָּ

תו אֲמַאי אֶקְרֵי מ"ה. אַלְאָ אַף עַל גַב דְמִשְׁיכּוֹ עַלְאהָ אֲתִמְשָׁה, לֹא אַתְגָּלֵיא עַד דְאַשְׁתָלִים הָכָא, דְאֵיהוּ אַתָר סֻפָא דְכָל דְרֵגִין, סֻפָא דְאַמְשָׁבּוֹתָא דְכָלָא, וְקַיִמָא בְאַתְגָּלֵיא. וְאַף עַל גַב דְאַתְגָּלֵיא יִתֵיר מְפָלָא, קַיִמָא לְשָׁאָלָא, מ"ה. מַה חִמִית, מַה יִדְעָת, בִמְהָ דְאַת אָמֵר (דברים ז) בַי לֹא רָאִיתֶם כָל תָמֹונָה.

וּבָגִין כֵך, מַה, רב טוּבָה, דָא אֵיהוּ יִסּוּדָא דְעַלְמָא, דְאֶקְרֵי רַב טוּב. בִמְהָ דְאַת אָמֵר (ישעה ס) וּרְבָ טוּב לְבִית יִשְׂרָאֵל בָגִין דְהָאֵי אֵיהוּ רַב טוּב. אָוֹר קְדָמָה, אֶקְרֵי טוּב סְתָם, וְהָבָא בְלִילָן דְבָר וְנוֹקֵבָא בְחֶדָא. אָשָׁר צְפָנָת, דְהָאֵי אֲתָגְנִיז, בְגֻנוֹנָא דְאוֹר קְדָמָה, דְאַתְגְנִיז וְאַתְטָמָר. פָעַלְתָה: דְהָבָא אֵיהוּ אַוְמָנִיתָא דְכָלָא, אַוְמָנוֹתָא דְכָל עַלְמָא, אַוְמָנוֹתָא דְגַשְׁמָתִין וְרוֹחִין.

לשון הקודש

הדרגות העליוונות בשלמותם הם באנ. כי לֹא רָאִיתֶם כָל תָמֹונָה. וּלְבִין, "מה" רב טוּבָה – זהו יסוד עוֹד, לָמָה נִקְרָאת מ"ה? אַלְאָ אַף עַל גַב שְׁמִינִיות עַלְיָנָה נִמְשָׁבָה, לֹא הַעֲוָלָם שְׁנִיקְרָא רַב טוּב, בָמוֹ שְׁנָאָמֵר (ישעה ס) וּרְבָ טוּב לְבִית יִשְׂרָאֵל, בַי וְהוּ רַב טוּב. אָוֹר הַרְאָשׁוֹן, נִקְרָא טוּב סְתָם, וּבָאָן בְּלוּלִים וּבָר וְנוֹקֵבָה בְאָחָד. אָשָׁר צְפָנָת – שְׁהָרִי גָגָנוֹ, בָמוֹ שְׁהָאָוָר רְאִיתָ? מַה יִדְעָת? בָמוֹ שְׁנָאָמֵר (דברים ז) הַרְאָשׁוֹן שְׁגָגָנוֹ וְנִסְתָר. פָעַלְתָה – שָׁבָאן

ברָזָא דָא עַבֵּיד קְרִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אֹמֶנוֹתָא דְכָל
עַלְמָא, וְרָזָא דָא (בראשית א') בְּרִאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ. **ברָזָא** דָא אֲתַעֲבֵיד
מִשְׁכְּנָא וְאֲתַבְּגֵי, דָא יְהוָה בְּדִיןְקָנָא דְעַלְמָא דְלַעַילָּא,
וּבְדִיןְקָנָא דְעַלְמָא תְּתָאָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְיִקְחֵוּ
לֵי תְרוֹמָה. לֵי. תְרוֹמָה. תְּרִין דְרָגִין, דָאַיְנוּ חָדָר,
דְמַתְחָבֵרָן פְּחָדָא.

וַיִּקְחֵוּ לֵי תְרוֹמָה וְגוּ'. (שמות כה) רַبִּי שְׁמֻעוֹן וַרְבִּי
אַלְעֹזֶר וַרְבִּי אָבָא וַרְבִּי יוֹסֵי, הֵוו יִתְבִּיא
יוֹמָא חָדָר, תְּחוֹת אַילְנִי, בְּבִקְעַתָּא גַּבֵּי יִמְאָם
דְגָנוֹסֶר. אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּפָה יָאָה צְלָא דָא,
דְחַפְּזִיא עַלְןָ מְגַוְּ אַילְנִי, וְאַנְןָ צְרִיכִין לְאַעֲטָרָא הָאִי
אַתָּר בְּמַלְיִי דְאָוְרִיתָא.

פָתָח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמֵר, (שיר השירים ג') **אַפְרִיּוֹן עֲשָׂה**

לשון הקידוש

אתה, שְׁמַתְחָבָרוֹת בָּאָחָד.
וַיִּקְחֵוּ לֵי תְרוֹמָה וְגוּ'. רַבִּי שְׁמֻעוֹן וַרְבִּי
אַלְעֹזֶר וַרְבִּי אָבָא וַרְבִּי יוֹסֵי הֵי יוֹשְׁבִים
יּוֹם אָחָד תְּחִתְּ הָאַיִלּוֹת בְּבִקְעַה לִידֵי יְמִינּוֹסֶר. אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּפָה נָאָה צָלָל
הָאָרֶץ. בָּסֶוד זה עֲשָׂה נְעָשָׂה וְגַבְגָּה הַמְשִׁפְבָּן,
שָׁהָוָה בְּדִיןְקָן שֶׁל הָעוֹלָם, וְסֶוד זה (בראשית א')
הָעוֹלָם הַתְּחִתָּן. וְהוּ שְׁבָתוֹב וַיִּקְחֵוּ לֵי
תְרוֹמָה. לֵי תְרוֹמָה - שְׁתִי דְרָגּוֹת שְׁהָן

הֵיא אֲמָנוֹת חָכָל, אֲמָנוֹת שֶׁל בָּל
הָעוֹלָם, אֲמָנוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת וְרוּחוֹת.
בָּסֶוד זה עֲשָׂה הַקְּרוּשׁ בְּרוֹךְ הוּא
אֲמָנוֹת שֶׁל בָּל הָעוֹלָם, וְסֶוד זה (בראשית א')
בְּרִאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת
הָאָרֶץ. בָּסֶוד זה נְעָשָׂה וְגַבְגָּה הַמְשִׁפְבָּן,
שָׁהָוָה בְּדִיןְקָן שֶׁל הָעוֹלָם הָעָלִיּוֹן וּבְדִיןְקָן
הָעוֹלָם הַתְּחִתָּן. וְהוּ שְׁבָתוֹב וַיִּקְחֵוּ לֵי
תְרוֹמָה. לֵי תְרוֹמָה - שְׁתִי דְרָגּוֹת שְׁהָן

לו ה' מלך שלמה מעצמי הלבנו. האי קרא ה' אוקימנא ליה ואתמר, אבל אפריוון, דא היכלא דלתתא, דאייה בגונא דהיכלא עלאה, וקידשא בריך הוא קרא ליה גנטא דעתן, דאייה גטע ליה להנאתיה, ובסופה דיליה לאשתבעשעא ביה גו אינון נשמרתין דצדיקיא, דתפונ כלחו קיימי ורישמי בגוניה. אינון נשמרתין דלית לוון גופא בהאי עלמא, כלחו פלקין ומתקטרן תפון, ואית לוון דובתין למתחמי, לאתענגן גו ענוגא עלאה דאקריنعم יי'. ותפונ אתמלין מכל כסופין דנחרי דאפרסמוונא דכיא.

אפרסמוון: דא היכלא עלאה טמירא גוניזא.
אפריוון: דא היכלא דלתתא, דלית ביה סמך, עד דאסתרמיך (ויא ראתמשה) מגו היכלא עלאה. ובגין לכך את סמך אייה סתים בכל סטורי,

לשון הקודש

פסוק זה הברי בארכונו ונתבאר, אבל שם, ויש להן מקומות לראות, להתענג אפריוון - זה היכל שלמה, שהוא כמו היכל העליון, והקדוש ברוך הוא קרא לו גן עדן, שהוא גטע אותו להנאתו, וכסיפו הוא להשתבעש בו תוך אותן נשמות הצדיקים, שם כלם עומדים וירושמים בהרכוב. אותן נשמות שאין להן אפרסמוון זה.

אפרסמוון - וזה היכל العليון טמיר גנוו. אפריוון - וזה היכל שלמה, שאין בו סמך עד שנסמכ (שנמשה) מהתוך היכל العليון. ולבן אותן סמ"ך נסתירה בכל גוף בעולם הזה, כלן עלות ומתקטרות

בְּגַוּנָּא דָא אַת ס' (ס"א מ"ס) סְתִימָא.

מה בין האי להאי. אלא בשעתא דסתיים ואתגנוי בינוי, גו (נ"א נקודה) נהרא עלאה לעילא, בדין איה כיימא, בדיקנא (נ"א דא) דאת סמך סתיים בינוי, ואתגנוי ביה, לסלקה לעילא. ובשעתא דהדרא ויתבא רבייעא על בגין לחתא לינקא לוזן, בדין איה כיימא בדיקנא דאת ס' רבייעא סתימא לגו ארבע סטרין העילמא.

על דא, דא איהו (דף קכ"ז ע"ב) אפרסמן, ודא הוא אפרין. ובatter תריין ארנון ס"מ, כיימא י', ברזא דברית, (ס"א ריא דברית ואתגנוי בינוי) דאיהו זמין לנטלא כלל, רזא דאינון מה ברפאן, שניין וארבעין. שניין, לקבל שית סטרין, דנפקי מאה ס'. ארבעין, לקבל ד' סטרין עילמא, ובכלא אשלימו מה. ואთ יוד, איה אשלים לרזא

לשון הקודש

צדקה, כמו זה אות ס (מ"ס) סתומה. נסתה לתוכך ארבעת צרכי העולם. מה בין זה לזה? אלא בשעה שנסתה ונגנו בתוכו תוכה (גאלה) אור עליון למעלה, או היא עומרת בדיקון (טה) של אות בסוד הרבירות (סוד הברית שנגנו בתוכו), שהוא עתיד לחתת הפל, סוד של אותן מהות ברבות, שישים וארבעים. שישים בוגר על הבנים למטה להיניק אורותם, או היא ערמות בדיקון של אות ס רבוצה וארבעים בוגר ארבעת צרכי העולם,

דמָאָה, בְּגַוְונָא דְלָעִילָא. וְעַל דָא, דָא אַפְרֵסְמוֹן, וְדָא אַפְרִיּוֹן.

איינז נֶהָרִי נֶפְקִין מְאַפְרֵסְמוֹן דָא, וְגַשְׁמָתִין
עַלְאַיִן, דְלִית לֹזֶן גַּופָא בְּהָאי עַלְמָא, יִנְקִין
מְהַהּוֹא נֶהָרִי דְנֶפְקִיךְ מְאַיְנוֹן נֶהָרִי אַפְרֵסְמוֹנָא
דְבִיא, וְמַתְעַנְגִי בְּעַנוֹגָא דָא עַלְאָה, וְגַשְׁמָתִין (ד"א ל"ג
דְסֶלְקִין וְגַחְתִּין) דְאִית לֹזֶן גַּופָא בְּהָאי עַלְמָא, סֶלְקִין
וַיִּנְקִין מְהַהּוֹא נֶהָרִי דְאַפְרִיּוֹן דָא, וְגַחְתִּין. וְאַלְיִין
יְהָבִי וְגַטְלִי. יְהָבִי רִיחָא, מְאַיְנוֹן עַזְבִּין דְבָשָׂרָאָן,
דְמַשְׁתַּדְלִי בְּהָזֶה בְּהָאי עַלְמָא. וְגַטְלִי מְהַהּוֹא רִיחָא
דְאַשְׁתָּאָר בְּיה בְּגַנְתָּא, כִּמֵּה דְאַת אָמֵר (בראשית כז)
בְּרִיחָה שְׁדָה אָשָׁר בְּרָכוּ יְהָ, רִיחָא דְאַשְׁתָּאָר בְּיה
בְּהַהְיוֹא חֲקָלָא. וְכָלְהִי קִיְמִי בְּהַהְיוֹא גַּנְתָּא, אַלְיִין
מַתְעַנְגִי לְעִילָא, וְאַלְיִין מַתְעַנְגִי לְתַתָּא.

לשון הקידוש

וַיַּזְנֹקֹת מְאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל הַאַפְרִיּוֹן הַזֶּה
וַיּוֹרְדוּת, וְאַלְוִוּ נוֹתָנות וְנוֹטָלות. נוֹתָנות
רִיחָה מְאוֹותם מְעֻשִׁים בְּשָׂרִים
שְׁמַשְׁתַּדְלִים בָּהֶם בָּאוֹתוֹ הַעוֹלָם,
וְנוֹטָלות מְאוֹתוֹ הַרִיחָה שְׁנַשְׁאָר בְּגַן, בָּמוֹ
שְׁנָגָאָמֵר (בראשית כז) בְּרִיחָה שְׁדָה אָשָׁר בְּרָכוּ
הָ. הַרִיחָה שְׁנַשְׁאָר בָּו מַתְעַנְגָות
וּכְלָם עַזְמִידִים בָּאוֹתוֹ הַגָּן. אַלְוִוּ מַתְעַנְגִים
לְמַעַלָּה, וְאַלְוִוּ מַתְעַנְגִים לְמַטָּה.

וְהַפְלֵל מְשֻׁלִים לְמָאָה. וְאַז יוֹ"ר
מְשֻׁלִימה לְסֹוד שֶׁל מָאָה, בָּמוֹ שְׁלָמָעָלה.
וְלֹכֶן זה אַפְרֵסְמוֹן, וזה אַפְרִיּוֹן.
אוֹתָם הַנְּהָרֹות יוֹצְאִים מִהַאַפְרֵסְמוֹן
הַזֶּה, וְגַשְׁמָות עַלְיוֹנוֹת, שְׁאַיְן לְהָן גַּופָ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, יוֹנְקֹת מְאוֹתוֹ הָאוֹר שְׁיוֹצָא
מְאוֹותָם נֶהָרֹות אַפְרֵסְמוֹן זה, וְמַתְעַנְגָות
בְּעַנוֹג הַעֲלִיוֹן הַזֶּה. וְגַשְׁמָות (שְׁעוֹלוֹת וְחוֹדוֹת)
שִׁישׁ לְהָן גַּופָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, עוֹלוֹת